

VALMIERAS ĶĪMIŠIS

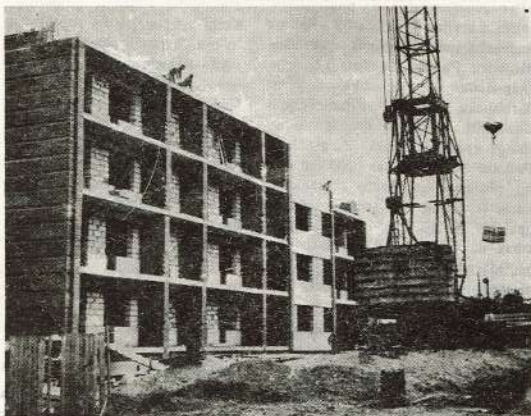
VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS ROPNICAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopā 1979. gada 26. oktobra

CELTURDIEN,
1991. gada 14. jūnijs

Nr. 20 (596)
Cena 1 kap.

Kā pildām kolektīvo līgumu?

RIT CELTNIECĪBAS DARBI

Mūsu rūpnīcas kolektīvajā līgumā 1991. gadam nodāja «Strādātāju sociālā aizsardzība un priekšrocības» vienā no punktiem ir ierakstīts par 25 dzīvokļu dzīvojamās mājas Gagarina ielā 1 nodošanu ekspluatācijā gada beigās. Sākumā darbus aizkavēja dažādi iemesli, t. s. celtniecības materiālu trūkums. Pašlaik, kā redzams, māja (attēlā) ceļas diezgan ātri. Protams, ka 25 dzīvokļi mūsu kolektīva vajadzībam nav daudz, bet tomēr, tā ir virzība uz priekšu. Tāpēc nākamie iemītnieki liek lielas cerības uz to, ka māja tiks nodota ekspluatācijā laikā.

ALEKSEJA KOZIŅECA foto

ALGU — VALŪTĀ?

Pārdodot produkciju uz ārzemēm, protams, krājas valūta. Kāds ir tās tālākais izlietojums? Stāsta direktora vietnieks ALDIS RUDZĪTIS:

— Cenšamies valūtu izlietot tādiem pasākumiem, kas dotu ko labu ražošanas procesam un produkcijas kvalitātei. Pēdējā mēneša laikā esam noslēguši divus kontraktus ar angļu firmu «Leeson». Apmēram 60 000 dolāru maksāsim par 20 kapitāli izremontētām «Unifila» galvīņām Rūti stellem, bet ap 20 000 sterliņu mārciņu aizies par «Unifila» rezerves daļām. Darba kārtība ir kontrakts par mērtēhniskas iegādi no Vācijas rūpnīcas

centrālajai laboratorijai. Tās maksās līdz 5 000 marķam. Vēl ar vienu vācu firmu «Dietze + Schell» sagatavos kontraktus par divu grīstes mašīnu iepirkšanu. Lai arī par tām maksāsim vismaz 30 000 marķu, šīs iekārtas dos iespēju palielināt mūsu produkcijas konkurences spējas ārējā tirgū. Mainīsies grīstes uztiņuma svārs vienā spolē.

Ir veikti jau vairāki mazāki pirkumi, arī pašlaik risinām jautājumu par pirometra iegādi no ASV, lai

varētu noteikt stikla vārīšanas temperatūru 1. cehā.

Zinu, ka kļūst runas par iespējām drīzā nākotnē saņemt daļu algas valūta. Diemžēl, esmu spiests sarūgtināt optimistus. Iespējas saņemt valūtu būs tikai tad, kad stikla šķiedras rūpnīcas produkcija būs konkurences spējīga, un šis nosacījums savukārt ietver sevi augstu darba apzinīguma līmeni. Un arī likums vēl pašlaik to neatļauj.

Varbūt dažus interesē fakts, ka par daļu pagājušajā gadā nopelnītās valūtas iegādājāmies preces no Čehoslovākijas, kuras realizējam strādājošajiem rūpnīcas veikalā.

No rūpnīcas hronikas

ARSTNIECISKAS VINGROŠANAS KABINETS TURPINA DARBU

Neraugoties uz vasaras atvaļinājumu laiku, arstnieciskās fizikultūras kabineta turpina apmeklēt os-

teohondrozes profilakses grupa, kā arī individuālie interesenti. Viņi darbojas metodiskās Jeļenas Fajevičas vadībā. Apmeklētāju rīcībā ir dažādi treniņi, elektromasažieri, kvalificētas konsultācijas. Arstnie-

ciskas efektivitātes pastiprināšanas nolūkā Jeļena Fajeviča veic arī bezkontakta masāžu. Šo prasmi viņa apguvusi pasauleslavenās Džūnas kursos.

Vēstis no Tveras

Iepazīšanās ar kompjūteriem

Kompjūteriem jākļūst par mūsu neaizstājamajiem palīgiem. Pirmo un acimredzamo palīdzību, ko tie var sniegt, ir — atbrīvot mūs no darb-
fēlīpīgiem procesiem: dažādām atskaišu formām, grāmatvedības norēķiniem utt.

Rūpnīcā tika noorganizēti kursi, lai to dalībnieki varētu iepazīties ar

kompjūterizācijas pamatiem. Kursos mācījās 25 cilvēki, cehu pārstāvji, ekonomisti, tehnologi. Par pasnie-
dzējiem bija uzaicināti speciālisti no Maskavas kvalifikācijas paaug-
stināšanas institūta.

Lekcijas notika rūpnīcas arod-
vidusskolā, bet praktiskās nodarbi-
bas darba vietās cehos un daļās,
kur uzstādīti kompjūteri. Mācību
ekskursijas laikā kursu dalībnieki
iepazīnās ar aizrobežu tehniku, re-
dzējām dažādu programmu paraug-
us un rezultātus institūta filiālē.

Kursu mērķis bija dot to dalīb-

niekiem vispārēju priekšstatu par
kompjūteriem, programmu nodro-
šinātību, palīdzēt apgūt darba ie-
maņas. Šis mērķis tika sasniegts,
— tāds ir kursu dalībnieku atzi-
nums. Iegūtās zināšanas program-
mēšana un kompjūteru tehnikā pa-
līdzēs ne tikai paplašināt redzeslo-
ku, bet arī pa jaunam novērtēt sa-
vu darbu, padarīt to radošāku un
daudzveidīgāku.

T. KUŅUKOVA,

Tveras stiklaplastu un stikla
šķiedras rūpnīcas inženiere
programmiste

14. jūnijs — tautas melnā diena

LAI ATCERAMIES!

Tautas atmiņa ir stiprāka par tēraudu, laiku, telpu un uguni! Sogad 14. jūnijā paiet tieši 50 gadi kopš pirmās deportācijas, kad no Latvijas 14694 dažādu tautību cilvēkus, tajā skaitā sirmgalvjus un bērnus, varmākas sūtīja preti neētībai, lai paši varētu brīvi rīkoties ar cita mantu.

Varētu likties, ka sen jau viss ir pateikts un zināms, bet, kamēr vēl ir partija, uz kuras sirdsapziņas gulstas miljoniem nevalnīgu cilvēku dzīvību un kas joprojām cenšas saglabāt savu valdīšanas un citu rokām sarīpētā pārvaldīšanas kāri, tikmēr mūsu atmiņai ir jābūt mūsu zobenam un vaigrogam pret varmākām un laupītājiem.

Bet mums atmiņa lai liek izjust to daudz Golgātas ceļa gājēju likteni, lai mēs paši kļūtu skaidrāki, tirāki un cilvēcīgāki.

Upuri nedrīkst kust veltīgi! Tā ir arī mūsu daļa. Un gribam to vai nē, arī — mūsu mantojums.

Uzaicinu visus piedalīties piektdien, 14. jūnijā pulksten 17 pie-
miņas brīdī Valmieras stacijā.

ALDIS ZEIBOTS,

LTF rūpnīcas nodaļas priekšsēdētājs

◆ Piemīņas akmens Valmieras dzelzceļa stacijas zālajā neļauj
aizmirst tautas traģēdiju. Runā bijušais izsūtītais DZINTARS VI-
TOLS.

ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Veidojam sakoptu vidi?

Līdz ar pavasari sākās lielās tal-
kas sakopšanai un ainavas veidoša-
nai gan katrā sētā, katrā ciemā, vi-
sā republikā un Baltijas ceļa garu-
mā. Sirds priecājas par to, jo be-
dzot kaut ko darām arī skaistu-
mam, nevis tikai novācam būvgru-
žus un visādu citādu samesliu aiz-
haira «padarīta» darba. Kaut gan
pagaidām vēl maz kas liecina, ka
no katra tiek prasīta savas darba
vietas sakopšana, un lādēļ mums
vēl piemētāms un pievazāts viss ie-
spējamais un neiespējamais. Bet tā
jau ir cita saruna.

Ateroties Zemes dienu norisi, jā-
domā par to, kāda ir vide, kurā
dzīvojam mēs savā rūpnīcā. Man
ir neizpratne par to, kāpēc rūpnīcai
nav sava daildārznīka (šeit domā-
ju cilvēku ar speciālu izglītību).
Par to varētu neuztraukties, ja
rūpnīcas teritorija nebūtu tik plaša.
Koki un krūmi nav puķes, kuras
var katru gadu pārstādīt savas
fantāzijas robežās. Stādīt kokus, ir
nopietni jāpārdomā, kā tas iekļau-
sies ainavā, kad būs jau izaudzis.
Kāds man droši vien iebildīs, sak-
kāda nu te ainava. Tur jau ir tā
lieta, ka, veidojot rūpnīcisko un
intensīvi izmantojamo teritoriju ap-
zāģumošanu, jādomā nopietni. Ar
vieglu roku to nevar darīt ikviens.
To pieredze pirmie iestādītie kokini,
pirmās kļūdas. Ja rūpnīca tiek
nevar algot speciālistu daildārznie-
ku, tad taču vēl pastāv iespēja pie
šiem speciālistiem konsultēties. Val-
mierā un tās apkārtnē tādu ne-

trūkst. Daudz kas mūsu rūpnīcas
attīstības ceļā ir un arī nākotnē
droši vien būs haotisks, tādēļ jo
nopietni būtu jādomā, kādi veido-
jamie kopumi. Nokļuvi rūpnīcas
priekšā, varam sastapties gan ar
60. gadu «kastīšu» stilu, gan ar 80.
gadu paneļu būvniecību un visbeid-
zot — ar sarkano dakstiņu ap-
jūnto autobusu pieturu. Visupēdē-
kais uzrādies laukums ar norādi,
kas mēs esam. Varbūt es kļūdos,
bet domāju, ka šajā gadījumā mēs
varejām būt daudz pieticīgāki.
Skaistai jābūt ne tikai izkārtnē,
bet arī tam, kas ir aiz tās. Šis bez-
gala skaistais akmens drīzāk
noderēt bādam kultūrvēsturiskam
monumentam. Varbūt atkal vairo-
sim sistēmu, kādā dzīvojam, un ne
brīdī neiedomāsimies, ka savu vidi
veidojam paši? Un tā mums nav
ne ainavas, ne dizaina, un līdz ar
to nav arī sakoptas vietas. Tas
pats vērojams arī rūpnīcas terito-
rijā.

Vēlreiz pieskaršos nepārdomāta-
jiem, bezgaumīgajiem apstādīju-
miem, kuru jau tā mums ir tik ba-
tastrofāli maz. Atceresimies kaut
vai tos pāris rudenis, kad lielajā
dobē pie administrācijas ēkas līdz
vēlam rudenim mūs pieceļja vasa-
ras dāliju pakļājs. Bet tagad, lai
mani atvaino manas domas pret-
nieki, — es nezinu, kā tai šos stā-
dījumus nosauc. Pirms kāda laika
«Ķīmijā» lasīju par to, kādas pūles
prasījus rožu iestādīšana. Iestādīt,
(Nobeigums 2. lpp.)

